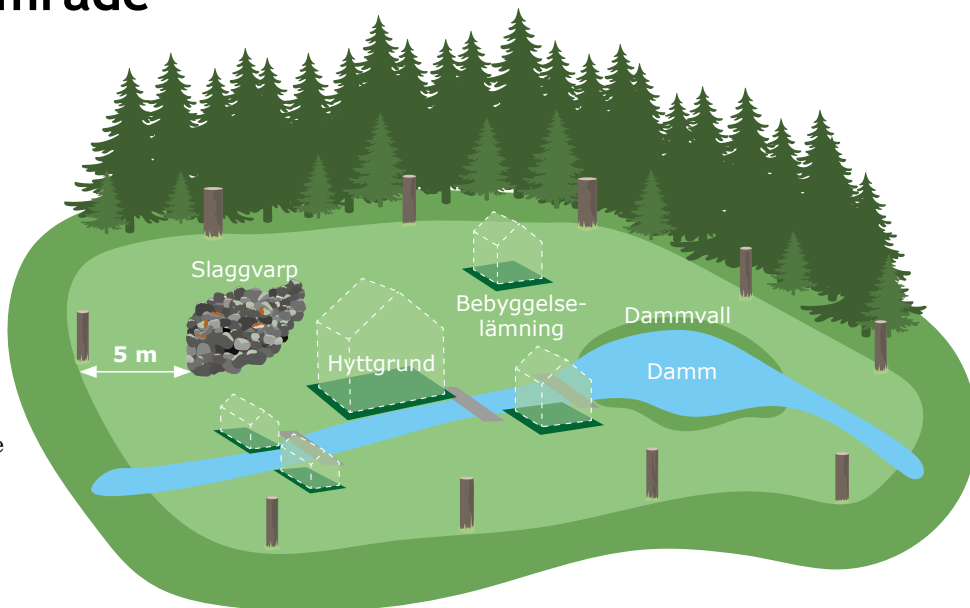

Hyttlämning/Hyttområde

Avverkning

- Markera hyttområdets/fornlämningens yttersta gräns med kulturstubbar.
- Avverka alla träd inom hyttområdet.
- Om instick/passager blir nödvändiga ska de förläggas på minst 5 meter från synliga lämningar.
- Virkeshögar läggs på korsande underlägg för att undvika markskador.
- Skotaren kör i körvägarna.
- Grovrensa hyttområde och villkorsområde så att inget döljs och riskerar att skadas vid framtida skogsbruksåtgärder.

Återbeskogning

- Markberedning är inte tillåtet.
- Plantering med stora plantor (grönrisplantering) kan utföras närmast 5 meter från lämningar och konstruktioner. Detta bedöms inte påverka fornlämningen negativt och kan utföras utan tillstånd från Länsstyrelsen.

Gallring och röjning

- Lämningar hålls fria från träd och ris. För övrig hänsyn gäller detsamma som vid föryngringsavverkning.

Vad är en hytta

På hyttor har malm förädlats till metaller. I Dalarna främst järn, koppar och silver. Malm från gruvorna transporterades till hyttplatsen som låg vid strömmande vatten för att ge kraft till

ugnens blåsbälgar. Träkol användes som bränsle och beroende av malmkvaliteten har olika typer av tillsatser behövts, främst kalk. De äldsta kända hyttorna är från 1100-talet, men mer storskaliga anläggningar har drivits in på 1900-talet. På ett hyttområde fanns många anläggningar för olika funktioner. Förutom ugnsanläggningen/hyttan kan man finna spår efter dammvall, vattenrännor, kolhus, bås för rostning av malm. I senare tid ofta även en rostugn, färskningshårdar, smedja, malmupplag, hårdgjorda arbetsytor, vägar, husgrunder och slaggvarp.

I samband med skogsbruksåtgärder informerar Länsstyrelsen om den hänsyn som ska tas i enlighet med bestämmelserna i Kulturmiljölagen (1988:950).

Slaggstensgrund på en hytta.

Foto Länsstyrelsen